

“PASTRAVUL DE ARGINT”

vineri, 13 iulie 2018

Odată cu deschiderea sezonului la pescuit, ardeam de nerbdare să fac o ieşire pe malul râului la un pescuit cu nuci, special destinate pescuitului la pescuit indigen al curcubeu.

Cum apele râului unde urma să pescuiesc erau foarte tulburi cu debit mare, am luat cu mine două lansete pentru pescuitul crapului, deoarece asociaţia pescarilor din care fac parte are şi câteva bălăci, special destinate pescuitului la crap.

Am ajuns dimineaţa devreme, am constatat apa râului, cam mare pentru pescuitul pe strâmb, şi am decis să lansez 2 bălăci, la montaj fix, pentru crap. O lansetă pentru mine iar cealaltă pentru Emma, fiica mea. Ea, având dreptul de a pescui, însoţită de mine, gratis până la vârsta de 14 ani. Am montat bălăci, unul la boabe de porumb iar celălalt la boile. Am așteptat cam două ore, fără nici o mişcare din partea peştilor, după care ne-am apucat de gătit deoarece se apropia vremea prânzului. Fără prea mult optimism şi o vreme urâtă, cu ploaie şi vânt, am decis să punem capăt acestei ieşiri la pescuit pe malul lacului. În timp ce ne pregăteam de plecare, pe o ploaie aproape torenţială, pe lanseta fiicei mele am auzit clopotul care indica clar trăsătură pe ţelul. Iar, cum eu eram plin de bagaje în drum spre mal, nu am fost îndeajuns de rapid să iau lanseta în mână, să conţrez şi în epopee care pare foarte hotărât. După două atacuri turbulente, lanseta fiicei mele a aterizat direct pe malul lacului după care s-a scufundat cu o viteză destul de mare şi s-a făcut nevăzut numaidecât, tras spre adâncimea lacului de pe ţelul hotărât să-mi lase fetiţa fără undă. Nu prea aveam mare lucru de făcut, decât să-mi caut cuvintele pentru a mi se linişti fetiţa la aflarea veştii care, şi pe mine, ca pescar, m-a pus pe gânduri.

Ploaia s-a oprit, noi eram deja acasă. Am încins repede grătarul şi cumva să mi liniştesc, în primul rând pe mine însumi deoarece lanseta pierdută nu era chiar una foarte ieftină. Iar spre seară am hotărât să iesim puţin în la un pescuit de pescuit, dacă la peştii pasnici nu am avut noroc, dimpotrivă am parte de un ghinion mai rar întâlnit. Am ales o apă mică şi mai limpede, din apropiere, unde am plecat de îndată. Am ales oscilante de culoare deschisă, iar la început am lansat-o pe Emma să pescuiască, cu toate că ea nu are experienţă la lanset pe malul râului, lucru ce mă costă în pierderea a patru oscilante şi patru agrafe cu vârtej. Am pescuit şi eu puţin, însă, am prins doar trei peşci sub dimensiunile minime admise de lege. Am mai lansat de câteva ori, cu oscilante de culoare albă, într-un final am avut parte de un atac pe mărul şi am scos la mal un pescuit de culoare argintie, un pescuit curcubeu de toată frumuseţea. Acum eram toţi fericiţi, mai puţin Emma, dar în zilele următoare am comandat de urgenţă o nouă lansetă şi mulinetă, pentru domnişoara pescar în devenire.

Petru Miloş